

когато са взрвели волските и тя е взрвала, а кога са почивали, и тя е стоала. И е взрвала отъ востокъ къдѣ югъ, на къдѣто са взрвели и волскитѣ. И като стигнали до Иерѣсалимъ скръкка споредъ божитѣ волъ звѣздата, за да ги накара да пытатъ за Христа, и да са расчѣе за какко са дошле. Но като пытали, не само иродъ са смѣтилъ, но и сичкѣа Иерѣсалимъ, като чѣха чи са родилъ голѣмъ царь. Иродъ са смѣтилъ; защото бѣше дрѣгоплеменникъ и мыслеше чи ще си погѣби царството, като знаеше чи е недостоенъ да царѣва. А евреитѣ са смѣтили, защото были лѣбавы, и не гледали какко пышатъ пророцитѣ, чи да са радватъ като имъ са родилъ царь да ги упазѣ. Иродъ като пыталъ ученитѣ Евреи гдѣ ще са роди Христосъ, тѣ мѣ казали както пышатъ пророцитѣ, ще излази Христосъ отъ малкатъ и укоренъ земля Іудова, комото сега стана много прочѣта заради Христа; защото отъ сичката земля дохѣдатъ да са поклонатъ на свѣтымъ Китлеемъ. И както рекли пророцитѣ чи Христосъ ще излѣзи отъ землята Іудова, така и той не сѣдлаъ ко Китлеемъ, но излѣзалъ въ Назаретъ, който послѣ упазилъ и поставилъ хората като истинный царь, а не като дрѣгите царѣе които сѣ възцы и гравители. Тогава Иродъ като намыслилъ да убѣе Христа, болса отъ Евреитѣ да не скрылатъ дѣтето (Христа) като мыслатъ чи той ще ги упазѣ, за това повикалъ волскитѣ тайно и ги пыталъ за времето на звѣздатъ, кога са е швила: защото та бѣшеса швила на волскитѣ, много време предъ Христовото рождѣніе: защото волскитѣ бѣха много далечъ, и да ги доведе когато са роди Христосъ, да мѣ са поклонатъ еше като е въ пелены. И когато ги пысалъ Иродъ и имъ зарачалъ да мѣ убѣдатъ, когато го намѣратъ, пакъ имъ са швила звѣздата когато излѣзли отъ града, и като ги завела до дѣтето, слѣзла отъ высотината до саматъ главъ на дѣтето. И тѣ като видѣли, зарадвалиса чи намѣрили, когото търсели. И като влѣзли намѣрили дѣтето дѣто лежало покѣто съ пелены въ яслытѣ, поклонилимѣса и го дарили: злато, ливанъ и змирна. Злато като на царь, ливанъ като кадило на бога, а змирна като на смертенъ, съ комото Евреитѣ мажаха умрелытѣ тѣла, да не изгниватъ. Защото Балаамъ бѣши рекалъ за Христа; легна като левъ и почина, левъ нарича царството мѣ, а леганье смѣрта мѣ. И като дали на Христа дара, богъ имъ шкилъ на сзнь, да си отидѣтъ изъ дрѣгій пѣть, и да не ходатъ при ирода. И тѣ безъ да са уплашатъ да не ги гони иродъ, отидоха си изъ дрѣги пѣть на отечеството, и тамо ясно проповѣдаха чи са родилъ Христосъ, който ще отърве свѣта отъ діаволското ровство.